

Každý je jiný. Důchodci potřebují péči a je třeba jim naslouchat

VČERA 09:45

Andrea Cerqueirová

Redaktorka

Češi často nevědí, jak se chovat ke starším lidem. Na základě jedné zkušenosti je chybně hodnotí jako jednodílnou skupinu.

Obyvatelstvo České republiky podle demografů nezadržitelně stárne. Přesto lidé stále nevědí, jak se ke starším lidem chovat a mají tendenci je házet takřikajíc do jednoho pytle. Odborníci ovšem upozorňují, že staří lidé mají různé představy o životě a je důležité, aby je mladší generace brala vážně.

Nepochopení může představovat problém třeba v domovech důchodců. „Je špatně, když člověk přijde do domova, kde mu řeknou, že bude šťastný, když třikrát denně zajde do jídelny, kde bude jíst ta a ta jídla. Nebo že se bude družít s ostatními. Co když ale doma jedl jen jednou denně a byl rád sám? Nebo naopak?“ upozornil prezident Asociace poskytovatelů sociálních služeb České republiky Jiří Horecký.

Vedoucí Centra aktivního stáří Života 90 Lucie Rybyšarová podotkla, že záleží na tom, kdo jakou zkušenost se starými lidmi získal. Podle ní pak má tendenci přistupovat ke všem. „Když mladí lidé vzpomínají na prarodiče, kteří je brali na výlety, je to jiné, než když má člověk špatnou zkušenost z činžovního domu, kde se konkrétní senioři chovají složitě,“ řekla Deníku.

Jazyky a bříšní tance

Doplnila, že mladší dobrovolníci někdy do organizace přicházejí s představou, že člověk ve vysokém věku je automaticky milá babička v domově pro seniory, která čeká na každé vlídné slovo. „My ale

spolupracujeme i s dámami, kterým je přes devadesát a jsou velmi aktivní, chodí se učit cizí jazyk nebo se věnují břišním tancům," uvedla.

Připomněla, že třeba při epidemii covidu se někteří staří lidé hlásili Životu 90 jako dobrovolníci. „V první chvíli jsme nevěděli, co s tím. Chtěli jsme je chránit," řekla. Zpětně takový přístup hodnotí jako ageismus, tedy diskriminaci na základě věku.

Na pandemickou dobu odkázal i Horecký. „Covid nám například také názorně ukázal, že se soustředíme jen na fyzické zdraví, přičemž to duševní pomíjíme. Vždyť z evropských zemí jsme v Česku měli nejdéle zakázané návštěvy v domovech. Všichni se snažili ochránit staré lidi před covidem, ale dopady na jejich mentální a duševní stav neřešil takřka nikdo," řekl Deníku.

Přitom podle něj stačilo naslouchat. „Někteří říkali, že klidně umřou, ale ještě naposledy chtějí vidět své děti a vnoučata. Chápu, že v první vlně jsme se všichni lekli a všude to zavřeli. Ale pak třeba v Německu řekli, že už nemohou seniory takto izolovat, a přistoupili k přiměřenému risku," dodal prezident Horecký.

Psycholožka online poradny MOJRA Hellen Holečková nerada generalizuje. „Určitě je spousta lidí, kteří se seniory rádi pracují, tudíž je i respektují a mají zájem o jejich názory. A zároveň je hodně těch, kteří mají dojem, že budou stále mladí a téma stárí se jich netýká. Ti budou vždy přehlížet cokoli, co není v souladu s jejich životním stylem i názory. Tedy i seniory," řekla Deníku.

Podle ní je důležité aktivovat seniory a nabízet možnosti, jak aktivně trávit čas, ale zároveň je nenutit. „Je důležité naladit se na jejich potřeby, vnímat jejich možnosti, životní tempo a omezení," uvedla.

Stárnutí české populace

V současnosti je v České republice přes dva miliony lidí v důchodovém věku. Podle analýzy Ernst & Young zpracované pro Asociaci poskytovatelů sociálních služeb České republiky se při stávajícím tempu růstu věku obyvatel počet seniorů v zemi do roku 2050 zvýší zhruba o milion.

Zdroj: https://www.denik.cz/z_domova/pece-o-seniory-20220922.html